

Pe sub culori

Maresalmusca

Alboarea-mi din ochi, taiga înghețată-n cuvinte,
clipind aș rosti căutând o culoare
să-mbrace-ntr-o formă această langoare
din oase și gânduri bocind printre vintre.

Ce formă de roșu aveam pe sub toamnă
arămiți peste buze de priviri în scânteii?
Căpruiu-ți, căpruiu-mi, albastrul, tustrei
foșneam printre inimi strângându-ne-n palmă

să nu ne împrăștie culorile vântului.
Ridică un gând printr-o salva de tun
lovește-mă-n pieptul de rege nebun
și fă-mă să uit culoarea pământului.